

Tine Mlinarič

Pesmi

Lidija

Trgovka s škrlatnimi oblačili
v mestu in gostiteljica
popotnih,

pred svojim hišnim pragom
kot mama,
deli povabilo,
sladko povabilo
mimoidočim,

naj vstopijo, naj prestopijo
prag,
ker v hiši prenočuje,
ki nas je *prvi*
gostil.

Alkimistična pesem

Moj prijatelj
na Cilenškovi trinajst,
vozi BMW,
ima delavnico za
vespe,
se pritožuje,

ker popravlja najtežje
primere.

Že ničkolikokrat sem svojo
vespo –
bila je zima,
pri *njem*,
iskal.

Novembra ali decembra
pa pri *sebi* –

odtlej
ni bilo več zime.

Agrikultura

Prijatelj iz metropole
je poleg BTC
zasadil indijanski krompir,
on ne bo umrl zaradi
hrane,
ki smo jo zadnjič gledali na
TV,

on ni gledal te
oddaje,
pripravljal
je ozimnico
iz debelih zelnatih
glav,
ki se posmehujejo
malim,
vedno manjšim,
že prav majčkenim,

iz BTC.

Učenec

Saj sem bil opominjan,
da bom padel s konja.

Mi je govoril *glas* –
od zgoraj,
od spodaj,
zaradi vznemirjenosti
nisem vedel,
od kod je prihajal
in kam je bil namenjen –

v jezik
ali v *zračno* blazino?

Kako zdržati z napetimi jadri –
ne da bi v eter,
v trobento,
na uho oznanjal:
ne bojte se tistih, ki po ritih,
pač po lepih zračnih
dušah –

ponoči,
noč za nočjo.

Lepa gesta

Veronika mu je podala
prt,
z očetovo potezo obrisala
videz,
ki ga je zaznamoval
za grenko kutino,

on pa jo je povabil na ples,
ker si ženske to želijo,

ji prinesel vrtnico,
ker jih imajo
rade.

Poizkus preobrazbe

Bukev se druži z veliko
koprivo –
to ve povedati
Iztok Geister:
prijateljstvo do groba
in čez.

Na mestih,
ki so se poprej prepirala,
je vstopalo hrepenenje,
in vse intenzivneje
zamenjevalo
staro.

Ne reci

Veri rečem sonce –
in nisem prepričan,
ali je dovolj verodostojno,
in zares,
iz mene.

Sicer pa,
hočem biti tak,
sončnih pogledov,
sončnih nasmehov,
hočem se sončiti
z *njo*,
ki je v *meni*,

ne na Sunčani plaži,
v tuji deželi;

in se zahvaljevati za tak dar norosti,
prejet *zastonj*.

Pričakovanje

Moje dihanje je oteženo,
in težko mi je narediti
špago, premet
ali stojo,
zavozlane so noge,
poškodovane roke,
nalomljeni klini,
po katerih se vzpenjam
do več zraka,

le da se prepoznam
za zajčka očeta,
ki bdi nad
njim.

Vaja

Z ameriškim predsednikom
liževa sladoled,
jaz v Ižakovcih,
on v Beli hiši;
videti sva smešna,
ker z mojimi škrigami diha
on,
jaz pa z njegovimi;

ameriškemu predsedniku,
ki ga poznam,

on pa mene,
rečem,
kakor mi je *Vera*:

“Globok vdih,
tačice narazen,
tačice skupaj,
izdih –
odslej bom priden.”

Kolobarniki

Očetom so na usta
polagali –

že v drugem razredu osnovne
šole,

kot tovarišice in radijske
ekipe

ter poslušalci lokalnih
postaj –

očetje pa *hčeram*,
e *pursimo* ove,

v neskončnosti se dviga
radost in bolečina.

Božič

Postavljali smo sceno,
lepa jelka sredi sobe,
višine dveh metrov
in pol,
piškoti,
poškrobljen prt –

manjkalo je lepo drevce,
smrečica.

Sem jo hotel iz bližnjega gozda,
kakor *oče* pa odžagal
vejo,
ki je dosegla žleb sosedove
hiše.

Ko bom oklestil še razraslo vejo
svojega *jezika*,
bom kakor poštar –
preprosti raznašalec
daril,

med mano
in *tabo*.

Moja literatura

Na konopljinih poljih,
poskrbim za rast,
canabis sative.

Oh, *domača* –
hvala za vprašanje,
lepo je narasla,
in sem jo pravkar
požel.

Na dan setve,
jo bom spet sejal,
dotlej hranil
na podstrešju,
v svojem lastnem
domu,
svojo pesem
v svojem srcu ne zamenjal za
drugo,

tujo.